

bliver der en saa lang Afstand mellem Udtalelse og Replik, at den sidste Betydning svinder væsentlig bort. Der er dog faldet Udtalelser, som jeg, hvad Alle ville kunne fortaa, anser mig forpligtet til at imødegaa med nogle Bemærkninger, men jeg skal beslitte mig paa at fatte mig saa kort som muligt. — Den første Udtalelse, der faldt, navnlig rettet mod mig, var fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evertsmoes). Det ærede Medlem betegnede min Opposition mod Regjeringsforslaget som en Opposition for Systemets Skuld. Jeg forstod ham saaledes, at jeg skulde opponere for at opponere, for at blive i Oppositionens System. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke saa gerne skulde have brugt denne Bending, fordi det maa ligge meget nær at se, hvor let denne Anke kan retoriseres; thi hvad er det System, som er bleven reist mod os fra vore Modstandere? Naar det til Syvende og Sidst skal pointeres, hvorledes skal det saa betegnes? Det lyder saaledes: Vi Borgere og Statsborgere have at tjene og betale, men Ordningen af Forsvaret have vi at overlade til de Sagkyndige. Jeg tror, at det ret træffende vil kunne betegne vore Modstanderes Stilling. (En Stemme: Ja, det er rigtigt!) Det er rigtigt, siger det ærede Medlem, det er altsaa lykkedes mig at betegne Systemet paa rette Maade. Naar nu imidlertid Spørgsmaalet bliver: Hvem er de Sagkyndige? saa have vi her i Folkethinget hidtil levet i den Forestilling, mulig Illusion, at Hærens særlige Repræsentanter her i Thinget maatte regnes til de Sagkyndige; man har været liberal i saa Henseende, man har ikke taget i Betænkning at gaa helt ned til Kapitainsklassen for at finde de Sagkyndige. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at derved er man ogsaa standset, Lieutenanterne har man ikke taget med. Man har altsaa været i visse Henseender liberal, men jeg negter ikke, at ifjor blev den Opfattelse gjort noget vakkende, thi vi hørte jo, at denne Opfattelse af Begrebet Sagkyndig ikke ganske holdt Stik, og det har været den høitærede Krigsminister forbeholdt at definere dette Angreb paa en langt skarper Maade. Den høitærede Krigsminister har ladet sit Forslag forberede af en Kommission, der er sammensat af Sagkyndighedens Spidser, ikke alene indskrænket til Generalklassen, men endogaa indskrænket til de kommanderende Generaler, til Chefen for Generalstaben og Generalinspektøren for Fodfolket. Saaledes er Begrebet Sagkyndighed blevet begrænset, og jeg anerkjender, at den høitærede Krigsminister resolut har taget denne Systemets Konsekvens, thi han har selv høiet sig, og jeg antager i en ganske særdeles, jeg vil endogaa sige paa-faldende Grad, for denne Sagkyndighed. Vi fik nemlig ifjor en foreløbig Angivelse af den høitærede Krigsministers militære Program i hans Udtalelser i Anledning af en mindre Lov, som

berørte militære Sager, og den høitærede Krigsminister forklarede da, at han ikke var istand til da at forelægge noget Hærløvsforslag, thi det var endnu paa Overveielsernes Stadium, og disse vare ikke færdige; men han kunde dog angive, at han ganske sikkert var af den Anskuelse — det staar i Rigsdagstidende for forrige Samling, Sp. 768 — at Hæren helst bør organiseres saaledes, at den kommer til at bestaa af en Del, som har modtaget en fuldstændigere Uddannelse, altsaa en Del, som er meget vel indøvet med stærke og talrige Kadres, og som navnlig skulde bruges som den mobile Del af Hæren og dernæst af en anden Del med kort Uddannelse, med et ringere Antal Befalingsmænd og blandt disse tillige en Del afgaaende eller maaste i Reserven staaende Befalingsmænd. Denne Del skulde da væsentligst bruges til Forsvar af de Stillinger, man havde befæstet, og den skulde kun i Nødstilfælde, naar den yderste Kraft skulde opbydes, kunne optages i det egentlige Forsvar. Det var den høitærede Krigsministers Ytringer, hans militære Program, og jeg erkjender, at det Forslag, som vi nu have faaet fremsat af den høitærede Krigsminister, efterat Overveielserne ere afsluttede, i høi Grad bærer Præget af at have været Gjenstand for en Indflydelse udefra, og jeg antager, det maa være en sagkyndig Indflydelse. «Jeg kjender ikke Forberedelsesens Gang; men da det har været forberedt af i saa høi Grad Sagkyndige, antager jeg, at Indflydelsen er udgaaet defra, idet nemlig dette System om den stærke Uddannelse af den mindre Hær ved Siden af den større men svagere, jo i den Grad er forfunden, at man kun nu i Krigsministerens Forslag har en lille Antydning tilbage af, at det var muligt, at der kunde blive Mandstab tilovers, som kunde nøjes med 2 Maaneders Tjeneste, vel at mærke ikke saaledes, at det skulde komme til at danne særegne Afdelinger, der kun i Nødsfald bleve optagne i Forsvaret, men kun at det kom til at afgive Erstatningsmandstab. Jeg har nu allerede paaapeget, at selv denne Antydning forsvinder mellem Hænderne, naar man søger at faae fat paa den, thi den høitærede Krigsminister maa lade mig, mine Beregninger, mine Talangivelser ere utvivlsomt korrekte, og denne Opgivelse af, at vi skulde kunne vente at have en Rekrutstyrke til Fodfolket af 450 Mand, slaar ikke til efter de nuværende Omstændigheder, men om det vil ske i Fremtiden, vil være væsentlig afhængig af de Bestemmelser, der træffes for Sæsonerne; men for Siden har den ærede Minister ikke Ret i, at der vil være noget som helst Erstatningsmandstab at gøre Regning paa. Der vil end ikke kunne blive fuld Styrke til at udfylde Kammerne. Altsaa, den høitærede Krigsministers Program er ganske vist i høi Grad fraveget, og jeg antager, at det er under Erkjendelsen af, at med den nye Opfattelse af Sagkyndigheden kan ikke engang Krigsministeren betragtes som saadan, men at han har